

תת"ע 939/04/13 - דניאלה צ'פוב סטוינוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 939-04-13 מדינת ישראל נ' צ'פוב סטוינוב דניאלה

בפני מבקשת	כבוד השופט דן סעדון
נגד משיבים	דניאלה צ'פוב סטוינוב ע"י עו"ד ערד
	1מדינת ישראל

החלטה

למבקשת נרשמה הזמנה לדין שעניינה נהיגה ברכב שתוקף רישיונו פקע למעלה מ-6 חודשים ובנסיבות המקרה כשש שנים. הדיון בתיק התקיים ביום 30.4.13. המבקשת לא התייצבה לדיון ועל כן נשפטה בהיעדרה.

בבקשה זו לביטול פסק הדין טוענת המבקשת כי לא ידעה על הדיון הנ"ל וכי רק לאחרונה נודע לה על פסק הדין. היא מציינת כי פסק הדין שניתן נגדה פגום שכן נעדרת ממנו חתימת השופט שדן בעניינה וכן מועד להפקדת רישיון הנהיגה. הבקשה אינה נתמכת בתצהיר ערוך כדין.

התביעה מסכימה לביטול גזר הדין תוך הותרת הכרעת הדין על כנה. לטענת התביעה היה על המבקשת לגבות בתצהיר ערוך כדין את הטענה בדבר המועד בו נודע לה, לשיטתה, על פסק הדין בעניינה.

דיון והכרעה

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי, בהסכמת התביעה, לבטל את גזר הדין בלבד.

הפסיקה מכירה בקיומם של שני טעמים לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נאשם: האחד, קיומו של טעם סביר לאי התייצבות הנאשם לדיון. השני, גרימת עיוות דין לנאשם אם פסק הדין לא יבוטל. אין בידי לקבל את טענת המבקשת כי לא ידעה על מועד הדיון בו נשפטה בהיעדרה מן הטעם שטענה זו אינה נתמכת בתצהיר או בכל ראיה אחרת. בהיעדר טענה אחרת, וודאי כזו המגובה בתצהיר, אין לי אלא לקבוע כי המבקשת לא הציגה טעם סביר לאי התייצבותה לדיון בעניינה. (לחובה לגבות טענות עובדה בהליך זה בתצהיר ראו: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(6) בעניינה.)

793). הוא הדין בטענה כי המבקשת לא קיבלה את פסק הדין ונודע לה עליו לפני "מספר ימים". המבקשת אינה מפרטת מתי במדויק נודע לה על פסק הדין, כיצד נודע לה עליו וממילא היא אינה מגבה טיעון זה בתצהיר. יתר על כן, הטיעון לפיו רק לפני "מספר ימים" נודע למבקשת על פסק דין שניתן לפני למעלה משלוש שנים הוא מוזר. נזכיר כי המבקשת הייתה מיוצגת בהליך על ידי סגור כך שטענת המבקשת למעשה היא, כי במשך למעלה משלוש שנים לא המבקשת ולא סגורה - שידעו על דבר קיומו של התיק - חשדו בקיומו של פסק דין בתיק הגם שלא הייתה כל פעילות בתיק וההליך, מנקודת מבטה של הנאשמת וכפי הנראה של סגורה אם נקבל תזה זו, לא הסתיים במתן פסק דין או בדרך אחרת. לעניות דעתי, ידיעתה של הנאשמת אודות ההליך בעניינה והיעדר המעש בתיק משך למעלה משלוש שנים חייבו את המבקשת לכל הפחות לערוך ברור בנוגע לגורלו של התיק. היעדר כל טענה בדבר ניסיון לברר פרטים אלה משך תקופה כה ממושכת עולה לטעמי כדי עצימת עיניים מצד הנאשמת בנוגע להליך בעניינה, על כל המשתמע מכך.

לצורך הדיון אני מוכן להניח כי אי ציון מועד הפקדה והיעדר חתימה בכתב יד עולים כדי פגם בפסק הדין. יחד עם זאת, גם אם נניח, הנחה הרחוקה מלהיות ברורה מאליה, כי פגם זה גרם עיוות דין למבקשת - הגם שזו אינה חולקת במפורש על אחריותה לביצוע העבירה - מעמיד הדבר למבקשת לכל היותר את הזכות לבקש את ביטול פסק הדין תוך 30 יום מהמצאתו לידיה. נוכח סתמיות טענותיה של המבקשת בדבר המועד המדויק בו נודע לה על פסק הדין והיעדר גיבוי לטענת עובדה זו בתצהיר או בכל ראיה אחרת לא ניתן לקבוע כי המבקשת שכנעה את בית המשפט כי בקשתה הוגשה בסד הזמנים שקוצב סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי. בהתחשב בכך שלא הוכח על ידי המבקשת כי טענותיה לביטול פסק הדין מועלות תוך התקופה שנקצבה לכך בדין היה נכון לדחות בקשה זו. ברם נוכח הסכמתה של התביעה לביטול גזר הדין, איעתר לבקשה זו ואבטל את גזר הדין תוך הותרת הכרעת הדין בעינה. הדין בטיעוני הצדדים לעונש יתקיים ביום 4.12.16 שעה 08.30. המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אלול תשע"ו, 28 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.